

УДК [343.97:343.345](477)

Ельвіра Анатоліївна КУЗЬМИЧЕНКО,

курсант групи Ф1-302 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права і кримінології факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Фіалка М. І.***ЖЕБРАЦТВО ЯК ЗЛОЧИННИЙ ФЕНОМЕН КОРИСЛИВОЇ СПРЯМОВАНОСТІ**

На сьогоднішній день доросле та дитяче жебрацтво є головною проблемою, яка існує в нашому соціумі, це явище має тісний зв'язок зі злочинністю, а тому становить чималу суспільну небезпеку. Тема жебрацтва є досить актуальною у наш час, оскільки особи, які ведуть паразитичний спосіб життя мають антисуспільну спрямованість, а також більш схильні вчиняти діяння, що містять ознаки складу злочину.

Жебракування – це один із методів вирішення матеріальних та фінансових проблем, легкого збагачення, а також спосіб існування певних прошарків суспільства. Потрібно зазначити, що в результаті появи різноманітних чинників, які здатні погіршувати соціально-економічний рівень людини в суспільстві виникають злидні та безробіття, негативний вплив середовища або сім'ї, відсутність нагляду батьків за своїми дітьми, примус батьками жебракувати, низький рівень доходів населення, недосконале функціонування соціальних інститутів є безпосередньо тими факторами, що зумовлюють виникнення такого явища як жебрацтво.

Жебраки – це особи, які не мають родинних зв'язків, їх соціальний статус знищений, але основна їх частина з часом перетворюється на «професійних жебраків», які використовують людей, експлуатують їх почуття як джерело свого пус- того існування, оскільки вони впевнені, що добрі люди допоможуть їм. Якщо розглядати жебрацтво як бізнес, то необхідно зазначити, що це «легкі гроші», невимоглива робота і час на відпочинок є майже завжди, мабуть єдина вимога у цій роботі – це мати театральні здібності або навіть у деяких випадках вміти психічно впливати на людину. Також, дана професія не потребує затрати сил та енергії, має гнучкий графік, а головне можна заробити «легкі гроші». Залучати малолітніх або неповнолітніх осіб до жебрацтва це є нормою. Зазвичай, дитяче жебракування є потребою, оскільки дитяче сприйняття світу не розглядає це явище як спосіб експлуатації матеріально-фінансових цінностей суспільства, таким чином вони просто намагаються вижити. Довести, що хтось когось примушує займатися цією діяльністю майже нереально, оскільки «головні» цього бізнесу залякують, муштрують дітей та погрозами змушують мовчати.

Отже, цей феномен заслуговує величезної уваги з боку держави, суспільства, соціальних інститутів, які повинні допомагати та сприяти боротьбі з цим паразитичним явищем, проводити постійний контроль за неблагополучними сім'ями, надавати медичну допомогу людям з обмеженими можливостями, а також не сприяти розвитку жебрацького бізнесу, навпаки активно боротися з ним.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.97:316.624.2

Свєнєнїя Олєксандрївна СЕМЕНЮК,

курсант групи Ф1-303 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права і кримінології факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Фіалка М. І.***ІГРОМАНІЯ ЯК СУПУТНЄ ДЛЯ ЗЛОЧИННОСТІ ЯВИЩЕ**

Доволі часто в кримінологічній теорії ми зустрічаємось з таким поняттям як злочинність, оскільки вона є складовою частиною суспільства та різновидом соціальних явищ та з причинами, які зумовлюють ці явища. Дослідження цієї проблеми є однією із центральних у кримінології, адже питання щодо окремих форм девіантної поведінки набуває актуальності як ніколи. Так, вчинення окремих корисливих, насильницьких злочинів передусє таке негативне соціальне явище як ігроманія, яка може становити серйозну небезпеку для суспільства і окремих громадян.

На сьогодні з появою комп'ютерних технологій, дане негативне соціальне явище, здійснює вплив на нестійких членів суспільства та має безпосередній вплив на зріст криміногенної ситуації в Україні. Загалом під ігроманією розуміють негативний соціально-психологічний феномен, який виражається у відносно розповсюдженому та статистично стійкому захопленні грою значною частиною населення, що тягне певні, інколи незворотні медико-психіатричні та соціальні наслідки.

Залежний на ігроманію особі характерні часті напади агресії, безпричинні скандали, шукання виправдання своїм вчинкам, постійне каяття та щирі клятви рідним про припинення походів у гральні заклади. Особливо небезпечним поширенням ігроманії є серед неповнолітніх (75 %), які не здатні повністю контролювати свої дії та бажання, тому вони йдуть на корисливі та корисливо-насильницькі злочини. Ця антисуспільна поведінка молоді призводить до тяжких розладів психічного здоров'я і поведінки, а саме спостерігаються випадки самогубства серед молоді. Як зазначає Ю. Александров, близько 500 тис. чоловік у всьому світі закінчують життя самогубством на ґрунті ігроманії. Тому потрібно зазначити, що за відсутності певних ефективних заходів протидії ця ситуація серед підлітків може поглибитись та сприяти негативним наслідкам, як безпритульність, вживання наркотичних та психотропних речовин, відсутність бажання до навчання, що можуть призвести до злочинних проявів.

На психологічному рівні спостерігаються страхи, невпевненість в собі, нестійкий сон, депресія, тривожність, що може призвести до бажання покращити своє матеріальне становище, що обумовлюються побічними наслідками, а саме: вчинення злочинів як корисливих, так і насильницьких, порушення дисциплін на виробництві та в закладах освіти, зловживання алкоголем та іншими психотропними речовинами, труднощі міжособистісних відносин, часті конфлікти тощо.